

Sygn. akt I C 117/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2017 roku

Sąd Rejonowy w Wieluniu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Kościarz

Protokolant: asystent sędziego Magdalena Sola – Duda

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 roku w Wieluniu

na rozprawie

sprawy z powództwa K. S.

przeciwko (...) S.A. z siedzibą w W.

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. S. kwotę 24.350,62 zł (dwadzieścia cztery tysiące trzysta pięćdziesiąt złotych 62/100) z następującymi odsetkami:

a) od kwoty 20.328,12 zł (dwadzieścia tysięcy trzysta dwadzieścia osiem złotych 12/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,

b) od kwoty 2.011,25 zł (dwa tysiące jedenaście złotych 25/100) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 06 czerwca 2017 roku do dnia zapłaty,

c) od kwoty 738,00 zł (siedemset trzydzieści osiem złotych) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego (...) S.A. z siedzibą w W. na rzecz powoda K. S. kwotę 5.577,78 zł (pięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt siedem złotych 78/100) tytułem zwrotu kosztów procesu

Sygn. akt I C 117/17

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 31 stycznia 2017 roku (data wpływu do Sądu) powód, reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. (dalej: (...) S.A.) kwoty 21.066,12 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 20.328,12 zł oraz od kwoty 738,00 zł od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty tytułem odszkodowania oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 3.600,00 zł z opłatą skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17,00 zł.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż kwota 20.328,12 zł dochodzona jest z tytułu niewypłaconej powodowi całości odszkodowania za szkodę powstałą w dniu 29 maja 2016 roku w pojeździe powoda marki B. (...) o nr rej. (...), a kwota 738,00 zł z tytułu kosztów prywatnej ekspertyzy sporządzonej na zlecenie powoda. Przedmiotowa szkoda została zgłoszona do ubezpieczyciela sprawy zdarzenia, który nie kwestionował swojej odpowiedzialności w sprawie, a jedynie wysokość powstałej w pojeździe szkody. Pozwany, przyznał powodowi łącznie odszkodowanie z tytułu szkody

całkowitej w wysokości 12.650,00 zł. Powód, mając poważne wątpliwości, co do rzetelności wyceny ubezpieczyciela, w celu zweryfikowania kalkulacji naprawy pojazdu, wykonał prywatną ekspertyzę, w której to opinii rzeczoznawca wycenił koszt naprawy pojazdu na kwotę 32.978,12 zł, a rynkową wartość pojazdu na dzień szkody na kwotę 37.100,00 zł. K. S., wniósł o dopłatę należnego odszkodowania w kwocie 20.132,19 zł oraz zwrot kosztów wykonania prywatnej ekspertyzy w kwocie 738,00 zł. Pozwany, pismem z dnia 03 stycznia 2017 roku, odmówił uwzględnienia roszczeń powoda, podtrzymując swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie (pozew k. 2-5).

Pismem z dnia 21 lutego 2017 roku (złożonym na rozprawie w dniu 22 lutego 2017 roku), zatytułowanym „Odpowiedź na pozew”, pełnomocnik pozwanego (...) S.A. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pełnomocnik przyznając, iż pozwany likwidował szkodę w pojeździe powoda i wypłacił na jego rzecz niesporną kwotę 12.650,00 zł, wskazał jednocześnie, iż kwota ta jest adekwatna do poniesionej przez K. S. szkody, która zakwalifikowana została, jako szkoda całkowita, gdyż koszty naprawy pojazdu ustalone na kwotę 34.954,77 zł przekraczały wartość pojazdu wyliczoną na kwotę 33.500,00 zł (odpowiedź na pozew k. 44-46).

Pismem z dnia 17 maja 2017 roku, pełnomocnik powoda rozszerzył powództwo o kwotę 2.011,25 zł i wniósł o zasądzenie na rzecz powoda od (...) S.A. kwoty:

- 24.350,62 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od kwoty 20.328,12 zł od dnia 20 grudnia 2016 roku oraz od kwoty 2.011,25 zł od dnia wniesienia rozszerzenia powództwa do dnia zapłaty,
- 738,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty (rozszerzenie powództwa k. 109-109v).

Pismem z dnia 09 czerwca 2017 roku, w odpowiedzi na doręczone w dniu 05 czerwca 2017 roku pismo powoda rozszerzające powództwo, pełnomocnik pozwanego wniósł o oddalenie powództwa oraz zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W dalszym toku postępowania sądowego, strony i ich pełnomocnicy zajmowali dotychczasowe stanowiska w sprawie.

Sąd Rejonowy ustalił, co następuje:

W dniu 29 maja 2016 roku, doszło do zdarzenia drogowego, na skutek którego uszkodzeniu uległ pojazd marki B. o nr rej. (...), należący do K. S.. Sprawczyni zdarzenia posiadała ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce - poprzednika prawnego pozwanego (...) S.A., w związku z tym szkoda została zgłoszona ubezpieczycielowi, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego wypłacił na rzecz K. S. kwotę 12.650,00 zł tytułem odszkodowania (bezsporne).

W pojeździe marki B. o nr rej. (...) uszkodzeniu uległy następujące elementy: przednia tablica rejestracyjna, wzmocnienie przedniej tablicy rejestracyjnej, nadajnik ultradźwiękowy lewy wewnętrzny, lewa przednia krata ozdobna, lewy przedni reflektor, lewy boczny kierunkowskaz, lewy przedni błotnik, tapicerka prawych przednich drzwi, moduł (...) prawych przednich drzwi, nakładka zderzaka tylnego, nakładka górna szyby tylnej, osłona dolna szyby tylnej, prawy tylny błotnik, wzmocnienie prawego progu, wzmocnienie przednie słupka C, wnęka zewnętrznego koła tylnego prawego, nakładka wnęki koła tylnego prawego, system (...) boczny przedni prawy, osłona nawiewu, wykładzina dachu, sterownik poduszek powietrznych, osłona komory silnika, osłona lewa komory silnika, tylna prawa obręcz aluminiowa, które zakwalifikowano do wymiany. Do lakierowania zakwalifikowano pokrywę silnika i prawy przedni błotnik. Z kolei, do sprawdzenia oponę tylną prawego koła i zawieszenie. Wartość rynkowa pojazdu marki B. o nr rej. (...) sprzed szkody, przy uwzględnieniu jego wyposażenia fabrycznego i dodatkowego, historii serwisowej w tym przebiegu kilometrów, przy zastosowaniu ujemnej korekty (-3%), z uwagi na indywidualny zakup za granicą oraz ujemnej korekty (-2%), z uwagi na wcześniejsze naprawy, wynosiła 37.200,00 zł.

(dowód: częściowo zeznania powoda nagranie z dnia 22 lutego 2017r., płyta k. 54 minuta 00:03:07 do minuta 00:15:10 i nagranie z dnia 15 września 2017 r., płyta k. 181 minuta 00:04:45, częściowo zeznania świadka G. Ł. nagranie z dnia 22 lutego 2017r., płyta k. 54 minuta 00:15:38 do minuta 00:25:21; kalkulacja naprawy nr 15/11/16 k. 18-21, opinia biegłego sądowego S. K. wraz z kalkulacją naprawy k. 63-94, 136-138, 164-166, pismo B. (...) z dnia 02 sierpnia 2017r. k. 159)

Sprawcy z dnia 12 czerwca 2015 roku, posiadała obowiązkowe ubezpieczenie w zakresie odpowiedzialności posiadaczy pojazdów mechanicznych OC w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce (bezsporne).

Powód zgłosił szkodę ubezpieczycielowi L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce, który po przeprowadzeniu postępowania likwidacyjnego, na podstawie decyzji z dnia 27 czerwca 2016 roku, przyznał powodowi tytułem odszkodowania kwotę 11.550,00 zł, a decyzją z dnia 25 sierpnia 2016 roku dodatkową kwotę 1.100,00 zł.

(dowód: decyzje k. 16-17)

L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce, to aktualnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. (bezsporne).

Powód stwierdzając, iż przyznana przez ubezpieczyciela kwota nie odpowiada rzeczywistym kosztom naprawy pojazdu, które musiałby ponieść, aby przywrócić pojazd do stanu sprzed szkody, zwrócił się do rzeczoznawcy samochodowego, o sporządzenie stosownej kalkulacji rzeczywistej szkody. Według opinii sporządzonej przez mgr inż. G. Ł. szacunkowe koszty naprawy pojazdu wyniosły 32.978,12 zł, natomiast szacunkowa wartość rynkowa pojazdu sprzed szkody z dnia 29 maja 2016 roku wynosiła 37.100,00 zł. Za sporządzoną opinię powód zapłacił kwotę 738,00 zł. K. S., biorąc pod uwagę, iż z dokumentu przygotowanego przez rzeczoznawcę wynikało, że kwota wypłacona przez ubezpieczyciela była znacznie zaniżona w porównaniu z rzeczywistymi stratami, złożył odwołanie, załączając prywatną opinię sporządzoną na jego zlecenie.

Po rozpoznaniu odwołania, pozwany podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie i odmówił wypłaty odszkodowania, ponad już przyznane.

(dowód: opinia k. 18-26v, wezwanie do zapłaty k. 30-31, faktura k. 29, decyzja z dnia 03 stycznia 2017r. k. 33-33v)

Koszt naprawy uszkodzonego samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...), przy zastosowaniu oryginalnych nowych części, przy przyjęciu stawki za roboczogodzinę na poziomie 90,00 zł na dzień powstania szkody, czyli 29 maja 2016 roku, ustalono na kwotę 34.989,37 zł. Natomiast, koszt naprawy samochodu marki B. (...) o nr rej. (...), przy zastosowaniu stawki za roboczogodzinę na poziomie 70,00 zł oraz części oryginalnych używanych wyliczono na kwotę 19.121,99 zł. Z kolei, wartość rynkowa samochodu osobowego marki B. (...) o nr rej. (...), przed szkodą z dnia 29 maja 2016 roku, wynosiła 37.200,00 zł. Tym samym szkoda nie miała charakteru szkody całkowitej.

(dowód: opinia biegłego sądowego S. K. wraz z kalkulacją naprawy k. 63-94, 136-138, 164-166)

Powód przez okres 4 miesięcy, w wolne weekendy, samodzielnie przy użyciu oryginalnych, używanych części, dokonał naprawy uszkodzonego pojazdu, aby był on zdatny do dalszego użytku. W uszkodzonym pojeździe powód wymienił przednią tablicę rejestracyjną wraz z ramką mocującą oraz lewą przednią kratownicę powietrza, wymienił i polakierował zderzak przedni, wymienił nadajniki ultradźwiękowe, lewy przedni reflektor, lewy boczny kierunkowskaz. Nadto, powód wymienił i polakierował lewy przedni błotnik, polakierował pokrywę silnika i prawy przedni błotnik, wymienił tapicerkę prawych przednich drzwi wraz z modulem (...) prawych przednich drzwi, wymienił system (...) kurtyny bocznej prawej, wymienił i polakierował nakładkę zderzaka tylnego. K. S. naprawił i polakierował prawy tylny błotnik, wnękę zewnętrzną tylną prawą, wymienił nakładkę wnęki koła tylnego prawego, osłonę nawiewu, wykładzinę dachu, osłonę komory silnika, naprawił i polakierował tylną prawą obręcz aluminiową i polakierował prawy przedni błotnik.

(dowód: częściowo zeznania powoda nagranie z dnia 22 lutego 2017r., płyta k. 54 minuta 00:03:07 do minuta 00:15:10 i nagranie z dnia 15 września 2017 r., płyta k. 181 minuta 00:04:45, częściowo zeznania świadka G. Ł. nagranie z dnia 22 lutego 2017r., płyta k. 54 minuta 00:15:38 do minuta 00:25:21; opinia biegłego sądowego S. K. wraz z kalkulacją naprawy k. 63-94, 136-138, 164-166)

Ustalony w sprawie stan faktyczny jest w znacznej części bezsporny. Strony nie kwestionowały faktu zaistnienia szkody oraz odpowiedzialności ubezpieczyciela. Sporną była sprawa wysokości kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, wartości pojazdu sprzed szkody, a tym samym należnego powodowi odszkodowania.

Ustaień dotyczących spornej kwestii, Sąd dokonał na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów, w szczególności opinii biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy i rekonstrukcji wypadku drogowego oraz techniki samochodowej i wyceny szkód związanych z ruchem pojazdów S. K., gdyż jest ona jasna, wewnętrznie niesprzeczna oraz naukowo i logicznie uzasadniona. Sąd nie dostrzegł żadnych ważnych powodów, które zmuszałyby do dopuszczenia dowodu z opinii innego biegłego. Biegły udzielił precyzyjnych odpowiedzi na zadane mu pytania, a przeprowadzone postępowanie dowodowe nie zdołało podważyć fachowości sporządzonej opinii i wniosków w niej zawartych. Nadto, opinia ta nie była kwestionowana przez strony. Z kolei, pozostałe dokumenty zostały sporządzone przez podmioty do tego uprawnione, w ramach przyznanych im kompetencji, a wiarygodności i autentyczności tychże dokumentów strony skutecznie nie podważyły.

Sąd uznał także za wiarygodne zeznania świadka G. Ł., gdyż są one jasne, wewnętrznie niesprzeczne oraz znajdują potwierdzenie w pozostałym, uznanym za wiarygodny, materialne dowodowym.

Mając na uwadze, iż zebrany w sprawie materiał dowodowy był kompletny i wystarczający do poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie, Sąd oddalił następujące wnioski pełnomocnika pozwanego: o zwrócenie się do (...) spółki z o.o. o udzielenie danych podmiotu, który złożył ofertę nabycia pojazdu powoda w stanie uszkodzonym za kwotę 20.850,00 zł, a następnie przesłuchanie tej osoby w charakterze świadka na okoliczność chęci nabycia uszkodzonego pojazdu powoda, a także wskazanie czy oferta zakupu pojazdu w stanie uszkodzonym była wiążąca dla oferenta w przypadku wyrażenia przez powoda zgody na zbycie pojazdu, o dopuszczenie dowodu z kolejnej uzupełniającej opinii biegłego sądowego S. K. oraz uzupełniającego przesłuchania powoda uznając nadto, iż przeprowadzenie tych dowodów zmierzałoby jedynie do nieuzasadnionego przedłużenia postępowania i nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, której przedmiotem jest ustalenie zakresu uszkodzeń pojazdu powoda, kosztów jego naprawy oraz wartości pojazdu sprzed szkody, a tym samym wysokości należnego powodowi odszkodowania.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 822 k.c., przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim względem, których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której zostaje zawarta umowa ubezpieczenia. Na podstawie art. 436 k.c. w zw. z art. 435 k.c., samoistny posiadacz mechanicznego środka komunikacji poruszanego za pomocą sił przyrody ponosi odpowiedzialność za szkodę na osobie lub mieniu, wyrządzoną komukolwiek przez ruch tego pojazdu, chyba że nastąpiła skutek siły wyższej albo wyłącznie z winy poszkodowanego lub osoby trzeciej, za którą nie ponosi odpowiedzialności. Stosownie do treści art. 34 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 2060 ze zm.), za szkody powstałe w związku z ruchem pojazdów mechanicznych z ubezpieczenia OC przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są zobowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata lub zniszczenie mienia. Uprawniony do odszkodowania za szkodę powstałą w związku z ruchem pojazdu, za którą odpowiedzialność cywilna objęta jest ubezpieczeniem OC, może dochodzić roszczenia bezpośrednio od zakładu ubezpieczeń (art. 19 ust. 1 przywołanej ustawy).

Najistotniejszym, przy dokonaniu rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie, jest właściwe określenie wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda K. S. marki B. (...) o nr rej. (...) tj. kosztów, jakie należy ponieść, aby przywrócić uszkodzony pojazd do stanu sprzed zaistnienia szkody. Mając na uwadze powyższe należy zauważyć, iż w przypadku obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego OC znajduje zastosowanie zasada pełnego odszkodowania wyrażona w art. 361 § 2 k.c., a ubezpieczyciel z tytułu odpowiedzialności gwarancyjnej wypłaca poszkodowanemu świadczenie pieniężne w granicach odpowiedzialności sprawcy posiadacza lub kierowcy pojazdu mechanicznego (art. 822 § 1 k.c.). Przy czym suma pieniężna wypłacona przez zakład ubezpieczeń nie może być jednak wyższa od poniesionej szkody (art. 824 § 1 k.c.).

W niniejszej sprawie szkodę stanowi uszkodzenie pojazdu powoda, a jej naprawienie może nastąpić przez wypłatę odpowiedniej sumy pieniędzy niezbędnej do restytucji pojazdu sprzed szkody. Wypłata odszkodowania nie jest uzależniona od dokonania jej naprawy przez poszkodowanego, a tym samym poszkodowany nie ma obowiązku wykazania się rzeczywistymi kosztami, jakie poniósł w związku z naprawą pojazdu, wystarczającym jest bowiem wykazanie, iż poniesienie takowych kosztów jest ekonomicznie uzasadnione. W orzecznictwie dominuje stanowisko, że roszczenie o świadczenie należne od zakładu ubezpieczeń w ramach ubezpieczenia komunikacyjnego odpowiedzialności cywilnej z tytułu kosztów przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu pierwotnego jest wymagalne niezależnie od tego, czy naprawa została dokonana (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2002 r., V CKN 1273/00, LEX nr 55515, wyrok Sądu Apelacyjnego w Poznaniu z dnia 22 lutego 2007 r., I ACa 1179/06, LEX nr 298601). Sąd rozpoznający niniejszą sprawę w pełni podziela powyższe stanowiska. Przywrócenie stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu wiąże się z reguły z koniecznością wymiany niektórych jego elementów, które uległy zniszczeniu. Niejednokrotnie części samochodu, uszkodzone w czasie zdarzenia wyrządzającego szkodę, były eksploatowane już przez określony czas. Rodzi się wtedy pytanie, na czym ma polegać przywrócenie do stanu sprzed wyrządzenia szkody, a w szczególności, czy przywrócenie do stanu poprzedniego wyklucza użycie części nowych, a konieczne jest zamontowanie części o takim samym stopniu zużycia, jaki miały one przed zdarzeniem wyrządzającym szkodę. Z punktu widzenia ubezpieczyciela sprowadza się to do pytania, czy kwota, którą ma wypłacić poszkodowanemu może być zmniejszona o tyle, o ile mniejsza jest wartość części starych od wartości części nowych, które mają je zastąpić w trakcie naprawy. Niezależnie bowiem od tego, czy poszkodowany sam organizuje naprawę pojazdu, czy też naprawa odbędzie się w autoryzowanym zakładzie, wysokość odszkodowania wypłacanego przez ubezpieczyciela, powinna być ustalana z uwzględnieniem wszystkich ekonomicznie uzasadnionych i celowych wydatków niezbędnych dla przywrócenia stanu poprzedniego uszkodzonego pojazdu. Kwestia ta została w sposób wyczerpujący wyjaśniona w uchwale Składu 7 Sędziów Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2012 roku, sygn. III CZP 80/11, LEX 1129783, gdzie wskazano, iż „ubezpieczyciel zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty, w ramach odpowiedzialności z tytułu ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu mechanicznego, odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu. Jeżeli ubezpieczyciel wykaże, że prowadzi to do wzrostu wartości pojazdu, odszkodowanie może ulec obniżeniu o kwotę odpowiadającą temu wzrostowi”. Sąd w pełni podziela stanowisko wyrażone we wskazanej uchwale i przyjmuje je za własne. W przedmiotowej sprawie, pozwany w żaden sposób nie wykazał, iż użycie w pojeździe powoda nowych części zamiennych, doprowadzi do wzrostu wartości pojazdu, a tym samym do bezpodstawnego wzbogacenia K. S.. O tym, że zamontowanie części nowych w miejsce starych prowadzi do bezpodstawnego wzbogacenia można byłoby mówić tylko wtedy, gdyby spowodowało to wzrost wartości pojazdu, jako całości. Z faktów powszechnie znanych wynika, że jeżeli pojazd był naprawiany w związku z wypadkiem, to jego cena ulega obniżeniu. Nie ma, więc znaczenia, że zamontowano w nim elementy nowe w miejsce już zużytych, gdyż w przypadku sprzedaży pojazdu fakt zamontowania w nim nowych części zamiennych nie ma znaczenia w obliczu uszkodzenia pojazdu i konieczności jego naprawy. Okolicznością niezaprzeczalną jest bowiem to, że samochody bezwypadkowe sprzedawane są za wyższe ceny niż samochody uszkodzone i okoliczność zaistnienia szkody w pojeździe, jest nierzadko ukrywana przez sprzedającego. Nadto, należy mieć na uwadze wykładnię art. 361 § 2 i art. 363 § 2 k.c., która prowadzi do wniosku, że ubezpieczyciel, w ramach umowy odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, powinien ustalić odszkodowanie w kwocie, która zapewnia przywrócenie pojazdu do stanu sprzed zdarzenia wyrządzającego szkodę, jako całości. Brak tym samym podstaw, aby poszkodowany, ponosił dodatkową stratę w

postaci różnicy pomiędzy wartością części zamiennych, jaką miały one przed wypadkiem, a wartością części nowych, których zamontowanie w naprawionym pojeździe było celowe. W takiej sytuacji ubezpieczyciel powinien ustalić wysokość odszkodowania z uwzględnieniem cen części nowych, jeżeli są one potrzebne do naprawy samochodu. Skoro, bowiem chodzi o przywrócenie do stanu poprzedniego pojazdu, jako całości, to nie ma, co do zasady, znaczenia, że w miejsce części starych zamontowano części nowe. W szczególności nie ma żadnych podstaw prawnych, aby zawsze odrębnie oceniać wartość części i jeżeli części stare były już w chwili wypadku częściowo zużyte, z tego powodu obniżać należne odszkodowanie za przywrócenie do stanu poprzedniego całego pojazdu. Mając na uwadze powyższe, w ocenie Sądu, nie ma również znaczenia, czy powód dokonał już naprawy pojazdu przy użyciu części używanych. Zdaniem Sądu, fakt dobrowolnego użycia przez powoda do naprawy części używanych zamiast nowych, wynikał z chęci jak najszybszego doprowadzenia pojazdu do stanu używalności, co zapewniało użycie przez K. S. podczas naprawy pojazdu tańszych na rynku części używanych. Powyższe jednak nie pozbawia powoda żądania dalszego odszkodowania, celem pełnej rekompensaty poniesionej szkody, gdyż pojazd powoda po dokonanej naprawie przy użyciu części używanych, zamiast nowych, posiada niższą wartość, niż gdyby został naprawiony w sposób zgodny z technologią naprawy przy użyciu nowych, oryginalnych części. W ocenie Sądu, naprawa pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...), przy użyciu części alternatywnych, nie przywróciła stanu pojazdu sprzed szkody. Nadto, należy mieć na uwadze, iż naprawa pojazdu przy użyciu części używanych jest nieodpowiedzialna, obarczona dużym ryzykiem i stwarza potencjalne zagrożenie w ruchu drogowym, zarówno dla właściciela pojazdu, jak i dla innych uczestników tego ruchu i niewątpliwie wpływa na awaryjność pojazdu, a tym samym na jego wartość.

W niniejszej sprawie bezspornym był fakt, że w dniu 29 maja 2016 roku doszło do kolizji drogowej w wyniku, której uszkodzony został samochód marki B. (...) o nr rej. (...), należący do K. S..

W związku z tym, iż sprawca kolizji ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce, powód do tego właśnie ubezpieczyciela skierował roszczenie o odszkodowanie za wyrządzoną mu szkodę. Poza sporem, pozostawał również fakt, że L. S. C. de S. y (...) S.A. Oddział w Polsce to aktualnie (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. oraz uznanie odpowiedzialności cywilnej przez ubezpieczyciela i wypłacenie K. S., tytułem odszkodowania, kwoty 12.650,00 zł. Sporna była kwestia zasady i wysokości należnego powodowi dalszego odszkodowania.

Rozstrzygnięcie niniejszej sprawy praktycznie w całości zostało oparte na wnioskach opinii biegłego sądowego z zakresu ekspertyzy i rekonstrukcji wypadku drogowego oraz techniki samochodowej i wyceny szkód związanych z ruchem pojazdów S. K..

Odnosząc się do wysokości kosztów naprawy pojazdu powoda, wskazać należy, iż biegły, po przeprowadzeniu analizy materiału dowodowego znajdującego się w aktach sprawy uznał, iż naprawa uszkodzonego pojazdu powinna nastąpić w oparciu o nowe, oryginalne części. Biegły przy użyciu systemu (...), sporządzając swoją opinię, przygotował szczegółowe warianty kosztów naprawy, biorąc pod uwagę w pierwszym wariantcie ustaloną przez biegłego stawkę za roboczogodzinę na poziomie 90,00 zł oraz w drugim wariantcie stawkę na poziomie 70,00 zł, czas niezbędny na dokonanie naprawy pojazdu uszkodzonego przy użyciu nowych, oryginalnych części, a także części oryginalnych używanych. Mając na uwadze powyższe, biegły określił koszt naprawy w pierwszym wariantcie na kwotę 34.989,37 zł, a w drugim wariantcie (samodzielnej naprawy przez powoda) na kwotę 19.121,99 zł. Biegły ustalił również wartość pojazdu marki B. (...) o nr rej. (...), sprzed szkody, określając ją na kwotę 37.200,00 zł. Sąd, analizując wnioski biegłego sądowego S. K., w całości je podzielił, uznając wywody opinii za spójne i logiczne. Biegły w sposób wyczerpujący i fachowy odniósł się do wszelkich kwestii wymagających wiedzy specjalnej i brak jest podstaw, aby jego wnioski podważyć. Sporządzoną przez biegłego sądowego opinię, Sąd przyjął, więc za pełnowartościowy materiał dowodowy, stanowiący podstawę dla poczynienia ustaleń faktycznych w sprawie. Sąd, jako podstawę swojego rozstrzygnięcia przyjął wariant pierwszy opinii biegłego S. K., uznając iż kwota 90,00 zł za roboczogodzinę pracy w warsztacie nieautoryzowanym na rynku lokalnym w pełni pokryje szkodę i jest uzasadniona, aby przywrócić pojazd powoda do stanu sprzed szkody. Należy mieć bowiem na uwadze, iż koszty przysługujące w ramach odszkodowania z tytułu odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie samochodu muszą być niezbędne i ekonomicznie uzasadnione, z uwzględnieniem jednak cen występujących na lokalnym rynku (por. uchwała Sądu

Najwyższego z dnia 13 czerwca 2003 r., III CZP 32/03, OSNC 2004, nr 4, poz. 51). Niezbędnymi kosztami naprawy, w ocenie Sądu, są takie koszty, które zostały poniesione w wyniku przywrócenia uszkodzonego pojazdu do stanu jego technicznej używalności istniejącej przed wyrządzeniem szkody, przy zastosowaniu technologicznej metody odpowiadającej rodzajowi uszkodzeń pojazdu mechanicznego, a wypłacona kwota pieniędzy winna być „odpowiednia” dla naprawienia szkody, co oznacza, iż powinna być wystarczająca dla przywrócenia stanu poprzedniego. Zdaniem Sądu, efekt w postaci całkowitej naprawy szkody osiągnięty zostaje wtedy, gdy w wyniku prac naprawczych pojazd doprowadzony zostanie do stanu technicznej używalności odpowiadającej stanowi przed jego uszkodzeniem, co gwarantują również nieautoryzowane warsztaty naprawcze. Przywrócenie do stanu poprzedniego nie powinno przekraczać „kosztów celowych, ekonomicznie uzasadnionych”. Ustalenia, jakie koszty są niezbędne należy dokonać na podstawie zakresu uszkodzeń i technicznie uzasadnionych sposobów naprawy. Odszkodowanie, aby spełniało warunek pełnego naprawienia szkody i uwzględniało realnie istniejące możliwości naprawienia szkody, musi umożliwiać poszkodowanemu, dokonanie naprawy pojazdu. Zdaniem Sądu, w niniejszej sprawie, przyjęta przez biegłego stawka 90,00 zł za roboczogodzinę pracy w nieautoryzowanym serwisie naprawczym, przy użyciu oryginalnych, nowych części jest ekonomicznie uzasadniona i pozwoli na restytucję pojazdu powoda do stanu sprzed wypadku. W tym miejscu ponownie zwrócić należy uwagę, iż należne poszkodowanemu odszkodowanie przysługuje w kwocie odpowiadającej kosztom naprawy pojazdu niezbędnym do przywrócenia pojazdu sprzed szkody, niezależnie od tego czy poszkodowany uszkodzony pojazd już naprawił. Poszkodowany nie musi, bowiem naprawiać pojazdu. Może sprzedać pojazd uszkodzony, zachowując wypłacone odszkodowanie, może go naprawić tylko częściowo lub dokonać naprawy własnoręcznie, bądź użyć do naprawy części używanych lub nieoryginalnych, zmniejszając tym samym wartość pojazdu (co będzie miało swe konsekwencje przy jego zbyciu w postaci uzyskania niższej ceny). Powyższe stanowi, bowiem prawo właściciela pojazdu, co nie zmienia jednak faktu, iż ubezpieczyciel sprawcy szkody winien wyrównać uszczerbek w majątku poszkodowanego do pełnej wysokości szkody. W tym miejscu wskazać należy, iż przywrócenie rzeczy uszkodzonej do stanu poprzedniego polega na doprowadzeniu jej do stanu używalności w takim zakresie, jaki istniał przed wyrządzeniem szkody. Do osiągnięcia tego celu, przy założeniu, że pojazd w dacie powstania szkody był sprawny, konieczne jest użycie nowych oryginalnych elementów, w możliwym najwyższym standardzie usług, ponieważ tylko taki sposób restytucji gwarantuje, a nie uprawdopodobnia, przywrócenie rzeczy do stanu poprzedniego. W konsekwencji powyższe wydatki obciążają osobę odpowiedzialną za szkodę. Zwrócić należy również uwagę, iż zastosowanie tychże standardów w odniesieniu do pojazdów kilkuletnich i starszych nie prowadzi do wzbogacenia poszkodowanego, gdyż części nowe, z oznaczeniem danej marki stanowią w istocie rzeczy w wyniku połączenia z pojazdem, jego części składowe, gwarantując pełną sprawność pojazdu nie wpływając na cenę rzeczy jako całości, a jedynie na jakość naprawy. Powyższe spostrzeżenia należy także odnieść, do jakości usługi naprawczej, bowiem zdaniem Sądu tylko fachowa naprawa w zakładzie autoryzowanym danej marki gwarantuje (inaczej aniżeli ma to miejsce przy zakładach naprawczych innego rodzaju) restytucję danego pojazdu do stanu sprzed szkody. Tym samym, szkoda winna być liczona tak, jakby poszkodowany właśnie w ten sposób miał możliwość naprawy uszkodzonego pojazdu.

Mając powyższe na względzie, uznać należy, iż kwota 12.650,00 zł wypłacona przez pozwanego K. S. tytułem odszkodowania jest zbyt niska, nie pokrywa ona szkody, jaką poniósł powód na skutek uszkodzenia pojazdu i kosztów, jakie trzeba byłoby ponieść, aby przywrócić go do stanu sprzed szkody.

W tym stanie rzeczy, mając na uwadze, że wysokość kosztów naprawy ustalona została na kwotę 34.989,37 zł i suma ta odpowiada wysokości poniesionej przez powoda szkody, a jej uiszczenie jest niezbędne do naprawienia pojazdu i przywrócenia go do stanu sprzed szkody, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda dodatkowo kwotę 24.350,62 zł (pkt 1 wyroku), na którą złożyły się:

- kwota 22.339,37 zł stanowiąca różnicę pomiędzy wyliczonym przez powoda kosztem naprawy pojazdu, a kwotą wypłaconą już przez ubezpieczyciela tytułem odszkodowania (34.989,37 zł – 12.650,00 zł),

- kwota 738,00 zł stanowiąca koszt sporządzonego na zlecenie powoda kosztorysu kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu. W ocenie Sądu, strona pozwana powinna zwrócić powodowi także koszt sporządzenia prywatnej opinii, gdyż jej zlecenie wynikało z wypłaty zaniżonego odszkodowania gdyby, bowiem odszkodowanie zostało wypłacone

w odpowiedniej wysokości, powód nie miałby potrzeby jego weryfikacji. Z uwagi na konieczność uzyskania wiedzy specjalistycznej z zakresu techniki samochodowej, w celu weryfikacji powstałej szkody, w ocenie Sądu, zasadnym było zwrócenie się przez powoda, nie posiadającego takiej specjalistycznej wiedzy, do właściwego rzeczoznawcy celem sprawdzenia rzetelności wyliczeń pozwanego. Zasadność zlecenia opinii przez powoda potwierdza również wysokość różnicy między wypłaconym przez pozwanego odszkodowaniem, a sporządzoną wyceną, która nadto w znacznej mierze pokrywa się z wyceną biegłego sądowego S. K.. Tym samym, w ocenie Sądu, zlecenie sporządzenia takiej opinii było niezbędne, a koszt z tym związany stanowił normalne następstwo szkody, w związku z czym ubezpieczyciel był zobowiązany do zwrotu także kwoty 738,00 zł (pkt 1c wyroku). Reasumując, należy stwierdzić, iż strona powodowa poniosła również szkodę polegającą na konieczności uiszczenia wydatków na prywatną ekspertyzę w postępowaniu przedsądowym, która to szkoda pozostawała w normalnym związku przyczynowym ze szkodą spowodowaną wypadkiem komunikacyjnym (por. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 18 maja 2004 r., III CZP 24/04, LEX nr 106617).

Wymienione kwoty Sąd zasądził wraz z odsetkami, w oparciu o treść art. 481 k.c. w zw. z art. 359 k.c., a mianowicie:

- od kwoty 20.328,12 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2016 roku czyli od dnia następnego, po upływie 15-dniowego terminu liczonego od odebrania przez ubezpieczyciela wezwania do zapłaty,
- od kwoty 2.011,25 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 06 czerwca 2017 roku tj. dnia następnego po otrzymaniu przez pozwanego pisma powoda zawierającego rozszerzenie powództwa ((...) k. 123),
- od kwoty 738,00 zł z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 20 grudnia 2016 roku do dnia zapłaty czyli od dnia następnego, po upływie 15-dniowego terminu liczonego od odebrania przez ubezpieczyciela wezwania do zapłaty.

O kosztach, jak w pkt 2 wyroku Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c., obciążając pozwanego jako przegrywającego proces w całości obowiązkiem zwrotu kosztów poniesionych przez powoda. Koszty te po stronie powoda wyniosły 5.577,78 zł i złożyły się na nie:

- opłata sądowa od pozwu w kwocie 1.155,00 zł (art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, t. j. Dz. U. z 2016 r. poz. 623 ze zm.),
- koszty zastępstwa prawnego w kwocie 3.600,00 zł (§ 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie, Dz. U. z 2015 r., poz. 1800 ze zm.), gdyż taka kwota odpowiada charakterowi sprawy, nakładowi pracy pełnomocnika i jest zgodna z obowiązującymi stawkami,
- opłata skarbową od pełnomocnictwa procesowego w kwocie 17,00 zł ustalona przy uwzględnieniu części IV tabeli stanowiącej załącznik do ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (tj. Dz. U. z 2016 r., poz. 1827 ze zm.),
- zaliczka na koszt opinii biegłego w kwocie 805,78 zł.